

**HAZİRAN 2017 VE ÖNCESİ TARİH BASKILI
SOSYAL GÜVENLİK
DERS KİTABINA İLİŞKİN DÜZELTME CETVELİ**

- 1- *Ünite 1, Sayfa 9, Sosyal Politikalar Kavramı başlığı altındaki 2. paragrafta yer alan "(tüzük, yönetmelik, bakanlar kurulu kararı, bakanlık kararı vd.)" ifadesi "(yönetmelik, Cumhurbaşkanlığı kararı, bakanlık kararı vd.)" olarak değiştirilmiştir.*
- 2- *Ünite 1, Sayfa 26, "Neler Öğrendik" 2. Sorunun "D" seçeneği aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.*

D. Sosyal güvenlik garantisi sağlamada bütünüyle yeterlidir
- 3- *Ünite 1, Sayfa 26, "Neler Öğrendik" 4. Soru aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.*

4. Aşağıdakilerden hangisi sosyal sigortaların özelliklerinden biri değildir?
- 4- *Ünite 1, Sayfa 26, "Neler Öğrendik" 5. Soru ve "E" seçeneği aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.*

5. Aşağıdakilerden hangisi sosyal güvenlikle doğrudan ilgili kavramlardan biri değildir?
E. Sosyal bütünleşme
- 5- *Ünite 1, Sayfa 26, "Neler Öğrendik" 9. Soru aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.*

9. Çağdaş anlamda sosyal güvenlik kavramı bir kanunda ilk defa hangi ülkede kullanılmıştır?
- 6- *Ünite 1, Sayfa 27, "Neler Öğrendik Yanıt Anahtarı" 4. Sorunun yanıtı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.*

4. A
- 7- *Ünite 2, Sayfa 45, "Genel Olarak" başlığı altındaki ilk paragraf aşağıdaki gibi düzeltilmiştir.*

Sosyal güvenliğin konusu olan tehlikelerin genel bir sınıflandırılması yapılmıştır. Bu tehlikeler konusunda ILO'nun 102 sayılı Sözleşmesi'nde bir ölçüde uluslararası standardı vermiştir. Bu sözleşmede çağdaş bir sosyal güvenlik sisteminin 9 tehlikeye karşı sosyal güvenlik sağlaması öngörülmüştür. Bu riskler iş kazaları, meslek hastalıkları, hastalık, analık, yaşlılık, malullük, ölüm, işsizlik ve aile ödenekleri olarak sıralanmıştır.

8- Ünite 2, Sayfa 50, "Tablo 2.1" aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Tablo 2.1 Sosyal Sigorta Programlarının Gelişimi

Sosyal Sigorta Programı	11940	1949	1958	1967	1977	1989	1995	2003/ 2004*	2016/ 2017
Herhangi bir Sosyal Sigorta Programı Olan Ülkeler	57	58	80	120	129	145	165	172	186
Mal. Yaş. Ölüm Sigortaları	33	44	58	92	114	135	158	171	185
Hastalık-Analık Sigortaları	34	36	59	65	772	84	105	126	141
İş Kaz. ve Mes. Hastalığı Sigortası	57	57	77	117	129	136	159	167	178
İşsizlik Sigortası	21	22	26	34	38	40	63	81	85
Aile Ödenekleri Sigortası	7	27	38	62	65	63	81	98	109

Kaynak: SSA; "Social Security Programs Throughout The World-1995"; Social Security Administration, Research Report:64; Washington DC, 1995, s.XII; <http://www.ssa.gov/policy/docs/progdesc/ssptw/> (19.12.2016)

9- Ünite 2, Sayfa 55, "Neler Öğrendik" 5. Soru aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

5. Sosyal güvenlik sistemlerinin gelişimi ile ülkenin iktisadi gelişme seviyesi arasında doğrudan bir ilişki vardır. Bu çerçevede aşağıdakilerden hangisi yanlıştır?

10- Ünite 2, Sayfa 55, "Neler Öğrendik" 6. Sorunun "E" seçeneği aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

E. Tehlikeler korku veren sonuçlar doğuran nitelikte olmalıdır

11- Ünite 2, Sayfa 56, "Neler Öğrendik" 8. Soru ve seçenekleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

8. Aşağıdakilerden hangisi sosyo-ekonomik risklerden biri değildir?

- A. İşsizlik
- B. Evlenme
- C. Çocuk sahibi olma
- D. Konut
- E. İş kazaları

12- Ünite 2, Sayfa 56, "Neler Öğrendik" 9. Sorunun "E" seçeneği aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

E. Kuraklık

13- Ünite 2, Sayfa 57, "Neler Öğrendik Yanıt Anahtarı" 5. Sorunun yanıtı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

5. B

14- Ünite 2, Sayfa 57, "Neler Öğrendik Yanıt Anahtarı" 8. Sorunun yanıtı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

8. E Yanıtınız yanlış ise "Sosyo-Ekonomik Riskler" konusunu yeniden gözden geçiriniz.

15- Ünite 3, Sayfa 72, "Tablo 3.2" aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Tablo 3.2 Malullük, Yaşlılık ve Ölüm Sigortaları Bakımından Bölgeler ve Ülkeler İtibarıyla Sosyal Güvenlik Kapsamına Alınan Nüfus (%)

Bölgeler ve Ülkeler	Emekli Aylığı Alanların Çalışma Çağındaki Nüfusa Oranı (15-64) (%)	Emekli Aylığı Alanların İşgücüne Oranı (15+)(%)	Yıl
Dünya Ortalaması	30,9	41,4	:
Sahra Altı Afrika	5,9	8,4	:
Asya Pasifik	26,5	34,0	:
Orta Doğu	18,6	37,1	:
Kuzey Afrika	23,9	47,4	:
Latin Amerika ve Karayipler	27,9	38,0	:
Merkezi ve Doğu Avrupa	18,6	37,1	:
Batı Avrupa	66,7	89,2	:
Kuzey Amerika	77,5	98,5	:
ÜLKELER			
Kenya	11,3	16,3	2009
Mısır	28,7	53,6	2015
Çin	46,4	56,1	2011
Japonya	84,9	100,0	2010
Danimarka	78,1	96,9	2010
Polonya	59,1	88,0	2010
Norveç	76,2	94,1	2013
İsveç	67,5	79,3	2013
İngiltere	71,4	92,9	2005
Yunanistan	59,7	86,6	2013
Fransa	63,6	88,6	2013
Almanya	68,6	86,0	2015
Belçika	63,2	92,0	2013
Hollanda	74,6	91,4	2013
Brezilya	39,2	52,5	2015
Meksika	18,8	27,6	2015
Kanada	56,1	71,1	2015
ABD	78,5	100,0	2010
Türkiye	27,8	52,1	2011
Güney Kore	53,7	77,8	2009

Kaynak: ILO (2015) World Social Security Report 2014/2015; ILO (2019) World Social Protection Report: 2017/2019, ILO https://www.ilo.org/wcmsps/groups/public/---dgreports/---dcomm/---publ/documents/publication/wcms_604882.pdf

16- Ünite 3, Sayfa 85, "Neler Öğrendik" 3. Sorunun "D" seçeneği aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

D. Talep edene yeterli bir güvence sağlar

17- Ünite 3, Sayfa 85, "Neler Öğrendik" 5. Sorunun "C" seçeneği aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

C. Kurumsallaşma kişilerin yardım yapma süresinin uzamasını sağlamıştır.

18- Ünite 3, Sayfa 85, "Neler Öğrendik" 8. Sorunun "D" seçeneği aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

D. Sosyal sigortalarda ödenen primle sağlanan yardım arasında bağın olmaması

19- Ünite 4, Sayfa 106, "Kurumsal Yapılanma ve Organizasyon" başlığının ilk paragrafına altı çizili kısım eklenmiştir.

Hemen hemen her ülkede sosyal yardımlar ve hizmetlerin üst örgütlenmesi bir veya birkaç bakanlık bünyesinde gerçekleştirilir. Bu bakanlıklar, çalışma hayatının diğer alanları ile ilgili çalışma, sosyal güvenlik, çalışma ve sosyal güvenlik, istihdam, sosyal işler, sosyal refah hizmetleri gibi isimlerle oluşturulan bakanlıklar olabileceği gibi yalnızca bu alanda faaliyet gösterme amacıyla kurulmuş bakanlıklar vasıtasıyla da yürütülebilir. Bizdeki uygulamasıyla Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı yalnızca bu faaliyetler için oluşturulmuş bir bakanlıktır ve bu alanda farklı bakanlıklar ve birimlerce yürütülen hizmetlerin birleştirilmesi ve dağılımlığının giderilmesi amacıyla bu yöntem tercih edilmiştir.

20- Ünite 4, Sayfa 113, "Neler Öğrendik" 8. Soru aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

8. Aşağıdaki unsurlardan hangisi sosyal sigortalara taşra örgütlenmesinin oluşturulmasında etkili değildir?

21- Ünite 4, Sayfa 113, "Neler Öğrendik" 10. Sorunun "D" ve "E" seçenekleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

D. Milli Eğitim Bakanlığı

E. Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı

22- Ünite 4, Sayfa 114, "Neler Öğrendik Yanıt Anahtarı" 8. Sorunun yanıtı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

8. D

23- Ünite 5, Sayfa 144, "Neler Öğrendik" 10. Sorunun "D" seçeneği aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

D. Vergilerle finansman vergi tabanı dar ise sosyal adaleti zayıflatır

24- Ünite 6, Sayfa 152, "Tablo 6.1" aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Tablo 6.1 Toplam Kamu Sosyal Güvenlik Harcamaları (2010-2011)

BÖLGELER	Sosyal Güvenlik Harcamaları (Toplam)	Sağlık Harcamaları (GSYH) (%)	Yaşlılar İçin Sosyal Güvenlik Harcamaları (GSYH) (%)
Dünya	8,8	2,8	3,3
Afrika	4,3	2,6	1,3
Kuzey Afrika	10,0	3,2	5,0
Sahra Altı Afrika	4,3	2,6	1,1
Asya Pasifik	4,6	1,5	2,0
Orta Doğu	11,0	2,0	3,3
Batı Avrupa	27,1	7,9	11,1
Merkez ve Doğu Avrupa	17,8	4,4	8,3
Latin Amerika ve Karayipler	13,9	4,0	4,6
Kuzey Amerika	17,0	8,5	6,6

Kaynak: ILO (2015) World Social Security Report: 2014/2015. ILO, <http://www.ilo.org/public/english/protection?>

25- Ünite 6, Sayfa 154, "Tablo 6.2" aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Tablo 6.2 Bölgeler ve Ülke Gruplarına Göre Toplam Sosyal Güvenlik Harcamaları (GSYİH'nin Yüzdesi Olarak (2010-11))

BÖLGELER	YILLAR							
	1990	1995	2000	2005	2007	2009	2010-11	2014-15
Dünya	5,8	6,0	6,5	6,7	7,3	8,8	8,6	8,7
Batı Avrupa	20,9	23,6	23,3	24,8	24,1	27,2	26,7	18,7
Merkezi ve Doğu Avrupa	12,8	15,5	14,6	16,6	16,2	19,7	17,6	22,6
Kuzey Amerika	14,0	15,8	14,7	16,1	16,4	19,2	19,4	10,6
Orta Doğu	4,9	5,2	6,6	7,6	6,5	8,8	8,7	8,7
Latin Amerika ve Karayipler	8,0	9,6	10,2	11,4	12,0	13,6	13,2	9,7
Asya Pasifik	3,4	2,8	3,5	3,0	4,1	5,3	5,3	5,2
Sahra Altı Afrika Ülkeleri	2,4	2,5	3,2	3,8	3,9	4,4	4,2	4,5

Kaynak: ILO (2019). World Social Protection Report 2017-19.

26- Ünite 6, 155. sayfada bulunan ilk paragrafa altı çizili kısım eklenmiştir.

Tablo 6.3. özellikle Avrupa ülkeleri olmak üzere gelişmiş ülkelerin sosyal güvenlik harcamalarının yine %20-30 arasında değişen yüksek oranlarda olduğunu; u ülke grubu içinde Merkezi Avrupa (Almanya ve Fransa) ile Kuzey Avrupa (Danimarka, İsveç gibi) ülkelerinde harcamaların seviyesi ortalama %30 düzeyindeyken; diğer Avrupa ülkelerinde %20'ler civarında gerçekleştiğini göstermektedir. Yine, 1990'lar sonrası dönemde, ülkemiz dahil olmak üzere iktisadi gelişme hızı yüksek olan ülkelerin sosyal güvenlik harcamalarının %10'ların üzerine çıktığı da tablo verilerinden ortaya çıkmaktadır. Çin, son yıllarda bu amaçla yaptığı harcamalarda önemli artışlar gerçekleştirmesine rağmen toplam nüfusunun yoğunluğu dolayısıyla tabloda yer alan ülkeler grubu içinde sosyal güvenlik harcamaları en düşük ülke durumundadır. ILO'nun 2017-2019 Dünya Sosyal Koruma Raporuna göre de, toplam sosyal güvenlik harcamalarına göre ülkelerin durumları değişiklik göstermemektedir. Buna göre, Çin 2015 yılı itibarıyla %6,3 oranı sosyal güvenlik harcamaları en düşük olan ülkedir. Sosyal güvenlik harcamaları en yüksek olan ülke de %31,7 ile Fransa'dır. Fransa'yı, Belçika (%29,2), İtalya (%28,9) ve Danimarka (%28,8) takip etmektedir. Türkiye'de ise, oran çok değişiklik göstermemiş 2015 yılı için %13,5 düzeyinde olmuştur (ILO, 2019).

27- Ünite 6, Sayfa 157, "Tablo 6.6" aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Tablo 6.6 Sosyal Riskler İtibariyle GSYİH'nın Yüzdesi Olarak Sosyal Güvenlik Harcamaları (2010-2011)

ÜLKELER	Toplam Harcamalar	Sağlık	Aktif Nüfus İçin Sosyal Yardımlar	İşsizlik	Hastalık, Malullük, İş Kazası, Analık	Genel Sosyal Yardım
Çin	6,83	1,27	1,90	0,14	1,55	0,54
Japonya	22,40	7,15	2,26	0,71	1,13	0,37
Güney Kore	9,19	4,12	1,24	0,31	0,54	0,68
Belçika	29,70	8,11	7,79	3,68	2,68	0,44
Danimarka	30,19	7,68	9,44	2,30	5,53	1,61
Fransa	32,07	8,99	4,80	1,53	2,29	1,29
Almanya	27,12	8,52	4,97	1,53	2,50	0,81
Yunanistan	23,88	6,52	2,04	0,72	1,11	0,89
İtalya	27,81	7,42	3,38	0,79	2,15	0,07
Hollanda	23,18	7,90	5,77	1,45	3,11	1,73
Norveç	23,29	6,17	6,26	0,43	5,36	0,89
Polonya	21,52	5,17	3,56	0,28	2,65	0,21
İsveç	29,82	7,30	7,60	0,73	5,75	1,18
Türkiye	13,11	5,90	0,24	0,06	0,17	0,00
İngiltere	24,05	8,08	4,07	0,46	3,28	1,67
Brezilya	21,29	5,79	2,60	0,67	1,66	4,54
Meksika	7,72	2,76	0,09	:	0,06	1,92
Kanada	18,63	7,97	2,30	0,81	1,19	3,18
ABD	19,92	8,57	2,85	1,13	1,59	0,91

Kaynak: ILO (2015). World Social Security Report 2014/15, s. 307-314.

28- Ünite 6, Sayfa 166, "Tablo 6.9" aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Tablo 6.9 İşsizlik Sigortası Fon Gelirleri

DÖNEMLER	FON (%)	TEFE (%)		DÖVİZ SEPETİ
2001	23,5	:		:
2002	104,3	11,9		8,5
2003	75,44	88,6		114,3
2004	56,91	30,9		13,54
Temmuz 2000-Aralık 2004 Dönemi	32,55	14		-14,6
DÖNEMLER	FON (%)	ÜFE (%)	B TİPİ YATIRIM FONU (%)	DÖVİZ SEPETİ (%)
2005	23,53	2,66	:	-0,02
2006	18,65	11,58	:	5,31
2007	17,98	5,93	12,08	-17,58
2008	17,71	8,10	12,53	29,85
2009	14,9	5,93	6,13	-1,65
2010	9,91	8,87	2,85	3,38
2011	8,65	13,32	4,08	23,99
2012	8,84	2,46	7,55	-4,58
2013	7,20	6,97	4,14	22,97
2014	7,92	6,37	8,52	1,48
2015	7,64	5,71	:	:
2016	8,20	9,94	:	:
2017	8,78	15,67	:	:
2018	10,57	33,64	:	:

Kaynak: İŞKUR, İşsizlik Sigortası Fonu, Aylık Bülteni, Mart 2019.

29- Ünite 6, Sayfa 167. sayfada bulunan ilk iki paragraf aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir..

Öte yandan Mart 2019 sonu itibarıyla toplam fon varlığının; %90,64'ü kuponlu tahvil, %9,36'sı mevduat hesabından oluşmaktadır. Bu, fon kaynaklarının tamamına yakınının devletin iç borçlanma ihtiyacını karşılamak için kullanıldığını ve ekonomik istikrarı sağlama fonksiyonunun öne çıktığını göstermektedir. Bu toplumun geneli bakımından iç borçlanma ihtiyacını azalttığı ve borçlanma faizini düşürdüğü için olumlu olmakla birlikte, sigortalılar için düşük getiri oranına razı olma anlamına gelmektedir.

Başlangıcından bugüne kadar (Mart 2002-Mart 2019), toplam olarak 6.975 bin kişiye işsizlik ödeneği verilmiştir. Bu amaçla yapılan ödemelerin toplam miktarı 25.2 milyar T'dir. (İŞKUR, Mart 2019 Bülteni). İşsizlik sigortasından faydalananların toplam işsizlere oranı hiçbir zaman % 10-12'yi geçmemiştir. İşsizlik sigortasından faydalanan kişi sayısının sınırlı kalması, işsizlik ödeneklerinin kısa süreler için yapılması (6-10 ay) ve miktar olarak da düşük seviyede belirlenmesi (çalışırken geliri ne olursa olsun bağlanacak işsizlik ödeneği asgari ücretin netini geçmeyecek) fonun aslı amaçlarının geri plana itildiği görüşlerine haklılık kazandırmaktadır.

30- Ünite 6, Sayfa 177, "Neler Öğrendik" 5. Sorunun "B" seçeneği aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

B. Sosyal güvenliğin işletmelerin emek talebine etkisi

31- Ünite 6, Sayfa 177, "Neler Öğrendik" 8. Soru aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

8. Aşağıdakilerden hangisi sosyal güvenlik harcamalarının artışında doğrudan etkili olan faktörlerden biridir?

32- Ünite 6, Sayfa 177, "Neler Öğrendik" 10. Soru ve "B" seçeneği aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

10. 2011 yılı itibarıyla Türkiye'de GSYİH'dan toplam sosyal güvenlik harcamaları için ayrılan payın oranı nedir?

B. %13,1

33- Ünite 6, Sayfa 178, “Neler Öğrendik Yanıt Anahtarı” 9. Sorunun yanıtı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

9. C

34- Ünite 7, Sayfa 194’te bulunan son maddeli yazıdan sonra altı çizili kısım ilave edilmiştir.

- Sosyal Güvenlik Haklarının Korunmasına Dair Tavsiye Kararı (1983): Bu tavsiye kararı yukarıda ana esasları belirlenen sözleşme hükümlerine açıklık kazandırmak üzere hazırlanmıştır.
- Sosyal Koruma Tabanları Tavsiye Kararı (2012-202): ILO’nun 21. Yüzyıl sosyal güvenlik anlayışını temsil eden en kapsamlı tavsiye kararlarından biri 2012 tarih ve 202 sayılı “Sosyal Koruma Tabanları Tavsiye kararı”dır. Bu tavsiye kararı, ILO’nun sosyal güvenlikle ilgili kilometre taşı niteliğindeki düzenlemelerden birini oluşturmaktadır. ILO, 202 sayılı Sosyal Koruma Tabanları Tavsiye Kararında, sanayi toplumu sosyal güvenlik sistemini yeniden yapılandıran bir yeni yapı önermiştir. bu yapı, 1994 tarihli Dünya Bankası yeni sosyal güvenlik sistemi modeli ile de katmanlaşma bakımından benzerlik göstermektedir. Nitekim yeni sistemin temeli:

1) Herkes için erişilebilir bir sağlık sistemi oluşturma, 2) Çocukluk, yetişkinlik (çalışma dönemi) ve yaşlılık dönemleri için gelir garantisi sağlama, 3) Çalışanlar için sosyal sigorta temelli prim/gelir ilişkisine dayanan ikinci basamak bir sosyal güvenlik ayağı ve 4) Gönüllülük esasına dayanan tamamlayıcı (ilave, ek) bir sosyal güvence ayağı oluşturma üzerine kurulmuştur. Bu dört bileşenli gerçekleştirilecektir (Alper vd., 2018).

35- Ünite 8, Sayfa 228, “Herkesi Asgari Sosyal Güvenlik Garantisi” başlığının 7. paragrafından sonra aşağıdaki metin ilave edilmiştir.

Sosyal Güvenlik Tabanları Tavsiye Kararı (2012-202): Tavsiye Kararı sosyal güvencesizliğin, sosyal dışlanmanın, eşitsizliğin ve yoksulluğun geriletilmesinde, önlenmesinde etkili bir araç olduğu tespitinden hareketle hazırlanmıştır. Tavsiye kararıyla, ILO’nun temel “herkesi, yaşadığı toplum içinde insan haysiyetine yaraşır bir sosyal güvenlik garantisi sağlama” hedefine ulaşmak için ülkelerin sosyal güvenlik sistemlerinin yeniden yapılandırılmasına yönelik temel ilke ve prensipleri belirlemiştir.

ILO, Sosyal Koruma Tabanları Tavsiye Kararı ile üye devletlere sosyal güvenlik sistemlerinde yapacakları değişiklikleri, aşağıdaki ilkeleri dikkate alarak yapmalarını önermiştir. Buna göre, ülkeler sosyal güvenlik sistemleri ile ilgili düzenlemelerde;

- Sosyal dayanışma temelinde yaygın koruma sunmalı,
- Kurallar hukuk tarafından oluşturulmalı,
- Öngörülebilir ve uygun koruma sağlanmalı,
- Ayrımcılık içermemeli, toplumsal cinsiyet eşitliğini gözetmeli ve özel gereksinimleri dikkate almalı,
- Sosyal içerme sağlamalı, enformel ekonomide çalışanları kapsamalı,
- Sosyal güvenlik garantileri kapsamında yer alanların insan onuruna ve haklarına saygı gösterilmeli.

202 Sayılı Tavsiye Kararına göre yeni sosyal güvenlik sistemi 4 temel sosyal güvenlik garantisi üzerine kurulmuştur. Bu garantiler;

- Herkes için erişilebilir temel sağlık garantisi sağlanmalı.
- Çocuklar için beslenme, eğitim ve bakım gibi temel ihtiyaçlarını karşılayacak gelir güvencesi sağlanmalı.
- Çalışan nüfusun, hastalık, işsizlik, analık ve engellilik gibi hallerde gelir güvencesi sağlanmalı.
- Yaşlılar için ulusal düzeyde asgari bir gelir garantisi sağlanmalı.

olarak sıralanmıştır. Sosyal koruma tabanları tavsiye kararı, sanayi toplumu risk temelli sosyal güvenlik sisteminden, bütün nüfusu bütün hayat evreleri boyunca (çocukluk, çalışma dönemi ve yaşlılık) olmak üzere sosyal güvenceye kavuşturmayı amaçlamaktadır. ILO, bu yeni sistemle ilgili olarak bütün ülkeler için tek bir model önermemekte, her ülkenin mevcut sosyal güvenlik sistemleri içinde dönüşüm sağlayarak oluşturabileceklerini belirtmektedir (Alper, Açık, Tüfekçi, 2018).